

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Dršćevka 1

12 Povrv-210/2020-38

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sucu Damiru Rabaru, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Kristine Pauletić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKA RADIOTELEVIZIJA, javna ustanova, OIB 68419124305, Zagreb, Prisavlje 3, kojeg zastupa punomoćnica Maja Čuljak, odvjetnica u Zagrebu, Pavla Hatza 21, protiv tuženika OPTO LENS j.d.o.o. u stečaju, OIB 31800722689, Fažana, Proštin 13, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Šebetić, iz Zagreba, Ignjata Đorđića 6, a on po punomoćnici Maji Miljuš, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Šebetić i Partneri, Zagreb, Ignjata Đorđića 6, radi isplate 480,00 kuna, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 31. siječnja 2022. u prisutnosti zamjenice punomoćnice tužitelja i stečajnog upravitelja tuženika, 17. ožujka 2022. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donijela javna bilježnica Mirna Pliško iz Pule, poslovni broj OVRV-5838/2019-2, od 13. prosinca 2019., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da tužitelju u roku od 8 dana namiri tražbinu u iznosu od 480,00 kuna (četiristoosamdesetkuna) zajedno sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 80,00 kuna od 1. veljače 2019.,
- na iznos od 80,00 kuna od 1. ožujka 2019.,
- na iznos od 80,00 kuna od 1. travnja 2019.,
- na iznos od 80,00 kuna od 1. svibnja 2019.,
- na iznos od 80,00 kuna od 1. lipnja 2019.,
- na iznos od 80,00 kuna od 1. srpnja 2019. sve do isplate,

po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, te se tužbeni zahtjev u navedenom dijelu odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 625,00 kuna (šestodvadesetpetkuna) u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška ovog postupka u daljnjem iznosu od 937,50 kuna (devetstotridesetsedamkunaipedesetlipa) kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Mirne Pliško iz Pule, poslovni broj OVRV-5838/2019-2, od 13. prosinca 2019. (dalje u tekstu: rješenje o ovrsi), kojim je ovršeniku, ovdje tuženiku, naloženo da ovrhovoditelju, ovdje tužitelju, u roku od osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi namiri novčanu tražbinu u iznosu od 480,00 kuna sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 80,00 kuna od 1. veljače 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. ožujka 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. travnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. svibnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. lipnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. srpnja 2019. sve do isplate; kao i da mu naknadi nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 300,00 kuna sa zateznim kamatama od donošenja rješenja o ovrsi do isplate – t. 3., te u slučaju da ne namiri glavnu novčanu tražbinu s nastalim troškovima, i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 506,25 kuna sa zateznim kamatama – t. 4., a radi ostvarenja tih tražbina određena je ovrha na imovini tuženika – t. 2.), tuženik je podnio dopušten, pravodoban i obrazložen prigovor pa je rješenje o ovrsi, ovosudnim rješenjem 12 Povrv-210/2020-15 od 6. srpnja 2021., na temelju odredbe članka 58. stavak 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17; dalje: OZ), stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, dok je u odnosu na ostali dio, postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga odnosno kao parnični. Istim rješenjem tužitelj je pozvan da najkasnije u roku od petnaest dana od primitka rješenja dostavi sudu podnesak u kojem će iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predloži dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica.

2. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, naveo da u cijelosti osporava potraživanje tužitelja, kako po pravnom osnovu, tako i po visini. Navedeno iz razloga jer tuženiku nije izvršena isporuka na temelju navedenih računa. Tuženik da nema nekretnine i pokretnine u svom vlasništvu, stoga da nije jasno na što se odnose zaduženja navedena u izvodu poslovnih knjiga. 27. veljače 2019. da je donijeto rješenje Trgovačkog suda u Zadru o utvrđenim tražbinama te je tužitelju u drugom višem isplatnom redu priznata tražbina u iznosu od 7.192,32 kuna. Javna bilježnica je u ovom postupku donijela rješenje 13. prosinca 2019., dakle, kada je nad tuženikom već bio otvoren stečajni postupak. Na taj način je povrijeđena odredba članka 169. Stečajnog zakona kojom je izričito zabranjeno da se nakon otvaranja stečajnog postupka pokreće ovrha ili traže mjere osiguranja. Stečajni vjerovnici mogu ostvarivati svoja prava isključivo u stečajnom postupku. Dakle, iako je sudjelovao u stečajnom postupku, tužitelj je ponovno pokrenuo ovršni postupak kako bi došao do naplate na način da je prikazao svoje stečajno potraživanje kao aktualno potraživanje prema sada već stečajnom dužniku.

3. Tužitelj se na navode tuženika iz prigovora očitovao u podnesku od 3. kolovoza 2021. Naveo je da među strankama postoji odnos na temelju zakona, a ne ugovoru, potraživanja koja su predmetom postupka odnose se na period nakon otvaranja stečajnog postupka koji je otvoren 2. studenog 2018. tako da se ova potraživanja ne prijavljuju u stečajnu masu i za iste ne postoji zabrana pokretanja ovršnih postupaka, već se radi o potraživanjima nastalim i za koje je odgovorna pravna osoba koja je u stečaju i predstavljaju troškove stečajnog postupka te se iz iste imovine i naplaćuju. Činjenica da tuženik nema nekretnine i da nisu preuzete pokretnine ne predstavlja razlog nepostojanja ove predmetne obveze. Naime pristojba je obveza koja nastaje na temelju prijave, a prestaje trenutkom odjave kada se za to ispune razlozi,

što je učinjeno tek 1. lipnja 2020. Obzirom da predmetni dug nije plaćen, a u sporno je razdoblje tuženik bio prijavljen (do 1. lipnja 2020.), tužitelj je predložio da sud održi platni nalog na snazi. Pravna osnova utuženog potraživanja proizlazi iz odredbe članka 34. stavak 1. Zakona o HRT, tužitelj da je ustanova koja je Zakonom o HRT ovlaštena voditi evidencije pretplatnika, a tuženik da je evidentiran kao pretplatnik pri ovlaštenoj ustanovi, što je učinjeno na temelju potpisane i pečatirane prijave prijavnika. Prema evidenciji pretplatnika („Obveznik plaćanja RTV pristojbe“), šifra obveznika 4769842, prijavljen je jedan prijavnik za koje se naplaćuje pristojba u iznosu od 80,00 kuna mjesečno. Slijedom svega navedenog, tužitelj je predložio da sud tuženiku naloži plaćanje iznosa od 480,00 kuna zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama te troškovima ovog postupka.

4. Tuženik je dopisom 12 Povrv-210/2020-19, od 4. kolovoza 2021. kojeg je zaprimio 9. kolovoza 2021., pozvan da se u roku od 15 dana očituje na podnesak tužitelja (u tom smislu je bio upozoren i rješenjem 12 Povrv-210/2020-15, od 6. srpnja 2021. u točki IV. izreke rješenja, a sve sukladno članku 461.a stavak 4. i 5. Zakona o parničnom postupku, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP). Iako mu je dopis 12 Povrv-210/2020-19, od 4. kolovoza 2021. uredno dostavljen 9. kolovoza 2021., tuženik nije postupio po pozivu suda, odnosno nije u prekluzivnom roku od 15 dana od dostave predmetnog dopisa sudu dostavio podnesak u kojem iznosi sve činjenice i dokaze za utvrđivanje iznesenih činjenica, već je isti dostavio 15. rujna 2021. U tom podnesku tuženik je u bitnome naveo da nije prijavio posjedovanje prijavnika, niti da je ta činjenica utvrđena nadzorom, da se osim Zakona o HRT u ovoj pravnoj stvari primjenjuju i odredbe Stečajnog zakona koje se odnose na pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka, vjerovnike stečajne mase te ispitno i izvještajno ročište. Tuženik da je prijavio odjavu RTV pristojbe tek 27. svibnja 2020 jer je kasno saznao da se i dalje vodi naplata pristojbe od strane tužitelja, a na HRT formularu odjave je naveo da tuženik nema prijavnika i da je stečaj pretplatnika otvoren 2. studenog 2018. Međutim, sud navedeni podnesak i dokaze koji su u istome predloženi nije uzeo u obzir sukladno članku 461.a stavak 7. ZPP budući da isti nisu dostavljeni unutar propisanog prekluzivnog roka iz članka 461.a stavak 4. ZPP.

5. Kako je isprava na listu 53 spisa (prijava prijavnika) koju je tužitelj dostavio uz svoj podnesak od 3. kolovoza 2021. bila nečitljiva, to je sud raspravnim rješenjem 12 Povrv-210/2020-28 u točki I. na ročištu održanom 13. prosinca 2021. pozvao tužitelja da u roku od 8 dana dostavi kvalitetniju presliku koja će biti čitljiva (adekvatna primjena članaka 106. stavak 2. ZPP u vezi sa člankom 109. stavak 1. ZPP). Tužitelj je navedenu ispravu dostavio sudu putem e-maila 16. prosinca 2021. (nakon neuspješne dostave putem e-komunikacije, 14. prosinca 2021.). S obzirom da je isprava na listu 53 spisa (prijava prijavnika) tužitelja u čitljivom obliku tuženiku dostavljena tek 16. prosinca 2021., sud je za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari uzeo u obzir navode i dokaze iz podneska tuženika od 21. prosinca 2021. (adekvatna primjena članka 461.a stavak 6. ZPP). U navedenom podnesku tuženik je naveo da iz prijave prijavnika proizlazi da se prijava odnosi na adresu u Puli, Flanatička 11, a da je adresa sjedišta tuženika u Fažani, Proština 13, koja je od osnutka ostala nepromijenjena, kao uređaj da je naveden ASUS uređaj te se očito radi o prijenosnom računalu, a na popisu inventara tuženika nije nigdje naveden ASUS uređaj. Stečajni upravitelj da nema saznanja o kojoj adresi (nekretnini) i kojem uređaju se radi. Prema stavu tuženika PC i LAPTOP kompjuteri ne mogu primiti izravno radio valove koje nose audiovizualni

sadržaj. S obzirom da stečajni dužnik nije imao ugovor sa bilo kojim poslužiteljem za komunikaciju, netočno je da je stečajni dužnik mogao gledati programe na svojem laptopu. Korištenje PC je ograničeno na programe u kompjuteru i povezivanje sa WEB mrežom. Korištenje nežičane veze između kompjutera i poslužitelja se obračunava na način da je u usluzi interneta sadržana i pristojba koja se naplaćuje od strane HAKOM-a. Tuženik je naglasio da je stečajni upravitelj od call centra dobio uputu da izvrši odjavu prijarnika uz naknadnu primjedbu i da će se to usvojiti prilikom odjave. Tužitelj da se 22. travnja 2022. naplatio po ovršnom prijedlogu preko FINA-e, slijedom čega nema pravni interes voditi ovaj postupak osim da zloupotrebljava svoju stranačku poziciju.

6. Stoga je cijeneći odredbu članka 461.a stavak 3. i 4. ZPP u vezi sa stavkom 6. i 7. istoga članka, sud u ovom postupku uzeo u obzir i proveo dokaze čitanjem isprava: izvadak iz ovjerenih poslovnih knjiga (stranica 2 spisa), izvod iz evidencije „obveznik plaćanja RTV pristojbe (stranica 52 spisa), saldakonti kartica (stranica 54-57 spisa), izvadak o promjenama i stanju na računu od 22. travnja 2020. (stranica 92 spisa), prijava prijarnika (stranica 98 spisa), izvještaj stečajnog upravitelja za izvještajno ročište (stranica 102-104 spisa), zapisnik od 26. veljače 2019. sa ispitnog i izvještajnog ročišta (stranica 105-111 spisa), dok s druge strane za utvrđivanje odlučnih činjenica u ovom postupku sud nije uzeo u obzir izvještaj privremenog stečajnog upravitelja (stranica 67-69 spisa), zapisnik od 26. veljače 2019. sa ispitnog i izvještajnog ročišta (stranica 70-76 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zadru, 2 St-17/2017-33, od 2. studenog 2018. (stranica 77-79 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zadru, 2 St-17/2017-31, od 26. rujna 2018. (stranica 80-81 spisa).

7. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja kojim od tuženika potražuje isplatu iznosa od 480,00 kuna sa zateznim kamatama s osnova mjesečnih RTV pristojbi za jedan prijarnik, obračunatih za razdoblje od siječnja do lipnja 2019.

8. Tužbeni zahtjev tužitelja je u cijelosti neosnovan.

9. U ovom postupku nije sporno da je nad tuženikom stečajni postupak otvoren 2. studenog 2018., da je tužitelju isplaćen iznos od 1.396,23 kuna nakon provedbe izravne naplate (ovrhe na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi) putem FINA-e 22. travnja 2020., te da je stečajni upravitelj tuženika tužitelju dostavio odjavu jednog uređaja 27. svibnja 2020., uz napomenu da je „stečajni postupak otvoren 2. studenog 2018.“.

10. Odredbom članka 34. stavka 1. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (Narodne novine broj 137/10, 76/12, 78/16, 46/17, 73/17, 94/18, dalje u tekstu: ZoHRT) propisano je da svatko tko ima u vlasništvu ili posjedu radijski i televizijski prijarnik odnosno drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom dužan je HRT-u plaćati mjesečnu pristojbu utvrđenu člankom 35. stavkom 2. ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno. Osoba iz članka 34. stavka 1. ZoHRT ne plaća mjesečnu pristojbu ako prijarnik odjavi (članak 36. stavak 1. ZoHRT).

11. Na temelju prijave prijarnika (stranica 98 spisa) i izvoda iz evidencije „obveznik plaćanja RTV pristojbe (stranica 52 spisa), sukladno članku 34. stavak 1. i stavkom 4. ZoHRT, utvrđeno je da je tuženik 24. travnja 2015. prijavio jedan uređaj.

Na prijavi prijavnika (stranica 98 spisa) je kao odgovorna osoba navedena Hella Kosović, na prijavi stoji potpis „Kosović“ i štambilj tuženika, a prije otvaranja stečajnog postupka zastupnica po zakonu tuženika bila je upravo Hella Kosović (uvod izvještaja stečajnog upravitelja za izvještajno ročište, stranica 102 spisa), a tužitelj je odjavu tuženika od 27. svibnja 2020. evidentirao s 1. lipnja 2020.

12. Kako se utuženo potraživanje odnosi na plaćanje mjesečne pristojbe za razdoblje od siječnja do lipnja 2019. (tj. za mjesečne pristojbe koje su dospjele nakon otvaranja stečajnog postupka zbog čega nije postojala obveza tužitelja da iste prijavi kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom), a u ovom postupku je nesporno da je odjava uređaja tuženika učinjena 27. svibnja 2020., to je tuženik sukladno članku 34. stavak 1. ZoHRT tužitelju dužan za razdoblje od siječnja do lipnja 2019. platiti mjesečnu pristojbu u iznosu od 80,00 kuna (članak 35. stavak 1. ZoHRT). Tuženik nije posebno osporio visinu mjesečne pristojbe te tijekom zateznih kamata koje tužitelj potražuje na pojedinačne mjesečne pristojbe pa je na temelju svega naprijed navedenog utvrđeno da tužitelj ima pravo potraživati od tuženika iznos od 480,00 kuna zajedno sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 80,00 kuna od 1. veljače 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. ožujka 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. travnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. svibnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. lipnja 2019., na iznos od 80,00 kuna od 1. srpnja 2019., sve do isplate.

13. S obzirom na naprijed utvrđeno činjenično stanje i odredbu članka 34. stavak 1. ZoHRT za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari bespredmetno je što je tuženik društvo u stečaju (i to od 2. studenog 2018.), da je adresa njegovog sjedišta od osnivanja ostala nepromijenjena, a da se adresa sjedišta tuženika razlikuje od adrese koja je navedena u prijavi prijavnika na stranici 98 spisa, kao i da tuženik nema u vlasništvu i posjedu niti jednu nekretninu, a ni uređaj iz članka 34. stavak 1. ZoHRT zbog čega mu tužitelj nije ni mogao pružati bilo kakve usluge.

14. Međutim, kako je u ovom postupku nesporno da je tužitelju isplaćen iznos od 1.396,23 kuna nakon provedbe izravne naplate putem FINA-e 22. travnja 2020. (sukladno članku 4. i 17. Pravilnika o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, Narodne novine broj 71/18 u cijelom opsegu tražbina iz rješenja o ovrsi, što stranke nisu posebno osporile u ovom postupku), to valja utvrditi što je navedenim iznosom sukladno članku 172. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje u tekstu: ZOO) podmireno tužitelju, a sve iz razloga jer je pravna osnova na temelju koje je izravna naplata izvršena otpala ukidanjem klauzule pravomoćnosti i ovršnosti rješenjem naslovnog suda 12 Povrv-210/2020-2, od 3. studenog 2020. (koje je postalo pravomoćno 12. ožujka 2021.). Člankom 172. ZOO propisano je da ako dužnik pored glavnice duguje i kamate i troškove, prvo se namiruju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica. Kako je klauzula pravomoćnosti i ovršnosti koja je izdana na rješenje o ovrsi ukinuta rješenjem naslovnog suda 12 Povrv-210/2020-2, od 3. studenog 2020., ovršni troškovi tužitelja navedeni u rješenju o ovrsi će eventualno dospjeti po pravomoćnom okončanju ovog postupka s obzirom da se i o ovršnom i o parničnom trošku kao jedinstvenom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga, stoga je sud prilikom utvrđivanja što je tuženik uplatnom od 1.396,23 kuna podmirio tužitelju, ocjenjivao da li je podmirena kamata na glavno potraživanje te glavnica, dakle, bez troškova. Tuženik je za svaku mjesečnu pristojbu od 80,00 kuna obračunatu za razdoblje od siječnja do lipnja 2019. došao u zakašnjenje prvoga u idućem mjesecu,

odnosno tuženik je došao u zakašnjenje kako je to tužitelj u tužbenom zahtjevu naznačio. U odnosu na zatezne kamate na glavno potraživanje, sud je utvrdio da je najstarija dospjela tražbina ona iz siječnja 2019., da je za tu mjesečnu pristojbu od prvog dana zakašnjenja (1. veljače 2019.) do dana plaćanja (22. travnja 2020.) proteklo 447 dana, te da je u tom razdoblju najviša stopa zateznih kamata iznosila 6,54 %. Radi lakšeg računanja okvirnog iznosa zateznih kamata koji je dospio na svaki pojedinačni iznos od 80,00 kuna, a sve kako bi se utvrdilo što je tuženik sukladno članku 172. ZOO podmirio tužitelju, sud se sukladno članku 223. stavak 2. ZPP vodio parametrima koji se odnose na najstariju mjesečnu pristojbu jer se takvim računanjem zasigurno ne oštećuje tužitelja. Slijedom navedenog, za jednostavnije računanje je uzeto dulje razdoblje od onog koje je stvarno proteklo na svaku pojedinu mjesečnu tražbinu (i to razdoblje od jedne godine i pol, s obzirom da je za najstariju tražbinu do dana plaćanja proteklo 447 dana) i najviša stopa koja je u razdoblju od 1. veljače 2019. do 22. travnja 2020. bila određena (6,54 %) pa je utvrđeno da je tuženik s osnova zateznih kamata za 6 mjesečnih pristojbi bio dužan isplatiti iznos od 47,10 kuna ($80,00 \text{ kuna} \cdot 6,54 \% \cdot 1,5 \text{ godina} \cdot 6 \text{ mjesečnih RTV pristojbi}$). Kada se od iznosa od 1.396,23 kuna oduzme iznos od 47,10 kuna i iznos od 480,00 kuna dobije se ostatak od 869,13 kuna.

15. Slijedom svega naprijed navedenog, sud je utvrdio da je tuženik podmirio utuženu glavnici u iznosu od 480,00 kuna i zatezne kamate dospjele na to potraživanje koje tužitelj potražuje u ovom postupku pa je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan u cijelosti.

16. Platni nalog ukinut je na temelju članka 451. stavka 3. ZPP.

17. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi iz članka 154. stavak 1. i članka 155. ZPP pa je tužitelju naloženo da tuženiku naknadi troškove ovog postupka budući da je tuženik u cijelosti uspio u ovom sporu (vps iznosi 480,00 kuna).

18. Za sve radnje poduzete u ovom postupku za koje je tuženik postavio zahtjev u podnesku od 21. prosinca 2021. (zahtjev za ukidanje klauzule pravomoćnosti od 1. lipnja 2020., odgovor na žalbu tužitelja od 21. prosinca 2020., sastav prigovora od 5. srpnja 2021., sastav podnesaka tuženika od 15. rujna 2021. i od 21. prosinca 2021.) tuženiku je priznata jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak u iznosu od 625,00 kuna sukladno Tbr. 7. t. 8. u vezi s Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, dalje u tekstu: Tarifa), a sve uzimajući u obzir da je ovršni postupak pokrenut pred javnim bilježnikom nastavljen kao parnični postupak (točka II. izreke presude).

19. Iz navedenih razloga je tuženikov zahtjev za naknadu troškova ovog postupka u daljnjem iznosu od 937,50 kuna (1.562,50 kuna – 625,00 kuna) odbijen kao neosnovan (točka III. izreke presude).

20. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Pazinu 17. ožujka 2022.

Sudac
Damir Rabar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP/19, osim zbog povrede iz članka 354. stavak 2. točka 3. tog zakona (članak 467. stavak 1. ZPP/19).

Protiv ove presude žalba ne odgađa ovrhu (članak 467.a ZPP/19).

DNA:

- pun. tužitelja,
- pun. tuženika.

Broj zapisa: **eb308-0701a**

Kontrolni broj: **08b3e-fb397-74a39**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAMIR RABAR, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.